ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 18.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτία ἐτήσιος ἢ κατ' ἐξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»
Ἐν ὁδῷ Βουλῆς 28, ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Νέας Αἰγύπτου.
Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — *1 Ἰουλίου 1884.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ: Ἐπιθεώρησις. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά.— Καπνικαρία.— Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς.—Ἀπαντήσεις ἄνευ ἐρωτήσεων.—Ἀλληλογραφία.—Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΛΟΥ: Πρωϊναὶ ἐντυπώσεις ὑπὸ Κ. Ἱεροκλέους.— Τίνες ἦλθον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Τὸ δύστυχισμένο τὸ παιδί (διήγημα). — Φιλέλληνες. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Νὰ μὴν παχύνῃ (ποίημα) ὑπὸ Δημ. Κόκκου. — Ἡ καταγωγὴ τοῦ Κούκκου ὑπὸ Ἰωάννου Δαμβέργη.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐνῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρασκευάζονται τὰ προκαταρκτικὰ διὰ τὴν ἐπικειμένην ἔναρξιν τῆς πρὸς ἐκλογὴν Πατριάρχου συνόδου, ἐν Λονδίνῳ κατήρξατο τῶν ἑαυτῆς ἐργασιῶν ἑτέρα σύνοδος διπλωματῶν καὶ οἰκονομολόγων· ἄγομεν περίοδον διασκέψεων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐγγύτατα ἐνδιαφέρουσαν ἡμᾶς μικτὴν ἐν Κων/πόλει συνέλευσιν τολμηρὸν εἶναι νὰ προεικάσῃ τις· αἱ ἀλληλόμαχοι ὅμως μερίδες καὶ τὰ κοχλάζοντα πάθη καὶ ἴσως συμφέροντα πτοοῦσι τοὺς πόρρωθεν παρακολουθοῦντας τὴν ἐκτύλιξιν τοῦ σοβαρωτάτου τούτου διαβήματος, ἡ ἔννοια τοῦ ὁποίου εἶναι πανελλήνιος καὶ ὡς τοιαύτη ἀπασχολοῦσα δικαίως καὶ ἀδιαλείπτως τὴν προσοχὴν ἁπάντων συλλήβδην τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἄρτι συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ λόρδου Γράμβιλ σύνοδος διπλωματῶν καὶ οἰκονομολόγων ἀσχοληθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἐκείνης τὸ ἐπίκαιρον καὶ εὔφορον τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἐνταυτῷ τὴν εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν της. Εἰ μὴ ὑπῆρχεν ἡ διῶρυξ ἡ σημασία τῆς Αἰγύπτου θὰ ἦτο ἀναντιρρήτως ἐλάσσων, ἐὰν δὲ ἡ παροιμιώδης τῆς γῆς εὐφορία ἦν παροιμιώδης ἀφορία βεβαίως οὐδεὶς θὰ ἐλάλει περὶ τῆς χώρας τῶν Φαραὼ καὶ τῶν Φελλάχων. Οἱ Ἄγγλοι λίαν ἐγκαίρως ἐφρόντισαν νὰ ἐμπνεύσωσι τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἄρτι συνελθοῦσα σύνοδος ἀποκλειστικὸν ἔχει σκοπὸν νὰ ῥυθμίσῃ καθαρῶς τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἐκείνης κατάστασιν, ἀποκλειομένης αὐστηρῶς πάσης πολιτικῆς ἢ ἄλλης συναφοῦς συζητήσεως. Οἱ Ἄγγλοι κρατοῦσιν ἤδη ἐν χερσὶ τὰς τύχας τῆς Αἰγύπτου, ὅσῳ δὲ κουάκεροι κἂν ἀναδειχθῶσι, δὲν φαίνεται δυνατὸν ὅτι χάριν αἰσθηματικῶν λόγων καὶ συνεπείᾳ γνώμης ἐκφρασθείσης ἄλλοτε ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων, θ' ἀφήσωσιν ἤδη νὰ διαφύγῃ αὐτοὺς ἀνεκμεταλλεύτως τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο ἔδεσμα, ὑπὲρ οὗ ἡ κυβέρνησις τῆς χαριεστάτης Ἀνάσσης ἠνάλωσεν ἄφθονον αἷμα καὶ ἀφθονώτερον χρυσίον. Ἰσχυρὸς σύνδεσμος Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας θὰ καταγάγῃ ἀπόλυτον τὴν νίκην ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ ζητήματι, ἐὰν δὲ πρέπει νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τῶν τεκμηρίων τῆς στιγμῆς ὁ σύνδεσμος οὗτος ἐπετεύχθη, τῆς Ἀγγλίας λαβούσης τὴν μερίδα τοῦ λέοντος. Αἱ πρὸς καθησύχασιν τῆς Πύλης παρασχεθεῖσαι βεβαιώσεις περὶ τῆς τηρήσεως ἐν Αἰγύπτῳ τῶν κυριαρχικῶν τοῦ Σουλτάνου δικαιωμάτων εἶναι ἀραχνιαῖος ἱστὸς διασπώμενος εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρον στιγμήν. Ἡ περαιτέρω τακτοποίησις τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν τῆς Αἰγύπτου συμφερόντων ἐνδιαφέρει καὶ ἡμᾶς κατὰ δίκαιον λόγον. Οἱ Ἕλληνες ἔχομεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τὴν πολυαριθμοτάτην τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀποικιῶν· εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διατρίβουσιν ἡμέτεροι συμπολῖται τιμῶντες τὴν πατρίδα διὰ τῆς εὐφυΐας καὶ ἐργασίας των· Ἕλληνες εἶναι κάτοχοι μεγάλου ποσοῦ αἰγυπτιακῶν χρεωγράφων αἱ τιμαὶ τῶν ὁποίων ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς συνόδου· ἡ Αἴγυπτος εἶναι ὑπό τινα ἔποψιν ἐν τῶν στομίων, εἰς ἃ ἐκβάλλει καὶ ἀκμάζει ἡ ἑλληνικὴ φιλοπονία καὶ δραστηριότης· τρωθέντες ἐμπορικῶς ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει, στάσιμοι ἐν Ῥωσίᾳ, ἀνεύρομεν ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τῆς φιλοξενείας καὶ πηγὰς πλούτου, ἃς ἐκαλλιεργήσαμεν ὠφεληθέντες καὶ ὠφελήσαντες ἐν ταὐτῷ τὴν χώραν καὶ τοὺς ἰθαγενεῖς· τοὐντεῦθεν ἡ τύχη ἐπαρχίας, ἐν ᾗ τοσούτους ἀριθμοῦμεν συμπολίτας καὶ τηλικαῦτα ἔχομεν συμφέροντα ἐνδιαφέρουν καιρίως ἡμᾶς ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἄτομα· καίτοι δυσχερῶς δύναται ν' ἀποφαίνηταί τις προηγουμένως περὶ διπλωματῶν, οὐχ ἧττον βεβαιῶν, ὅτι ὁ ἀγγλογαλλικὸς σύνδεσμος θὰ ἔχῃ τὴν κοινὴν ψῆφον ἐν τῇ λονδινείῳ διασκέψει δὲν τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῇ μεταγενεστέραν διάψευσιν.

Ἐὰν εἰς τ' ἀνωτέρω προσθέσωμεν καὶ τὴν λίαν ἀνησυχαστικὴν ἐπέκτασιν τῆς χολέρας εἰς τὰς μεσημβρινὰς τῆς Εὐρώπης χώρας θὰ ἔχωμεν τὴν περίληψιν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων τῆς ἑβδομάδος ἀγγελμάτων. Ἡ χολέρα ἐκτείνεται· ἰδοὺ εἴδησις σοβαρὰ ὅσον καὶ μία σύνοδος διπλωματῶν· αἱ κυβερνήσεις τῶν ἀπειλουμένων χωρῶν ἀναπτύσσουσι ἀσυνήθη δραστηριότητα, ἀλλ' ἡ συγκοινωνία παραλύει τὰς ἀγαθωτέρας προθέσεις· ἐὰν ἔζη ὁ Ῥουσσὼ θὰ ἤντλει ἴσως ἐπιχειρήματα πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν θεωριῶν του, ὅτι αἱ τέχναι, αἱ ἐπιστῆμαι, ἡ πρόοδος ἔβλαψε τὴν ἀνθρωπότητα. Εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν συνιστῶμεν ἄγρυπνον προσοχὴν ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποιὸν τοῦ διοριζομένου προσωπικοῦ· καλὴ ἐκλογὴ σώζει· ἡ ἐναντία δύναται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δεινὸν τοῦτο, ἱκανὸν νὰ τὴν καταπλήξῃ καὶ μεθ' ὅσα ἐδοκίμασε καὶ ἐξακολουθῇ δοκιμάζουσα.

Σ. Π.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Διατί χολέρα μᾶς ταράττεις τοὺς κύκλους, καὶ κατὰ τὴν ὥραν μάλιστα ταύτην τοῦ ἔτους, καθ' ἣν οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες, φεύγοντες τὸν καυστικὸν ἥλιον τὸν καταφλέγοντα τὰ κλασικὰ τῆς ἱερᾶς πόλεως ἐδάφη, τόσον ἡδέως ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ σκιὰν ἀναπαυόμεθα; Διατί μᾶς ἐνοχλεῖς τόρα, ὅτε πλησίον κελαρυζούσης πηγῆς ἡμίγυμνοι καθήμενοι, καὶ μετὰ ἡμικλείστων καὶ νεναρκωμένων ὀφθαλμῶν, οἰκτείρομεν τοὺς Ἄγγλους τοῦ Σουδάν, τοὺς Γάλλους τοῦ Τογγίνου καὶ τοὺς Σλάβους τῆς Μακεδονίας, ὧν τὰς προπαγάνδας ἰδίως ἀσπλάγχνως κατειρωνευόμεθα;

Ἂν δὲν ἐπεφαίνετο ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἡ εἰδεχθής σου μορφή, οὐδὲν θὰ διεταράττετο τῆς Ἀνατολικῆς ἀμεριμνησίας μας τὴν θείαν μακαριότητα...

Ἡ πατρὶς ἡμῶν εὐημερεῖ καὶ ἀκμάζει.

Ἐπανήλθομεν εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους, καὶ ἀφίσαντες τοὺς λογίους ν' ἀλληλοθαυμάζωνται, γεραίρομεν Παναγῆν τὸν Κουταλιανὸν ὑπὸ τὸν γρόνθον τοῦ ὁποίου τὸ πᾶν δύναται νὰ σιγήσῃ· ὁ ἡμίθεος οὗτος τούς τε πολιτικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς κύκλους καὶ τὸν τύπον τῆς πρωτευούσης ἐπασχολεῖ, ἂν δ' ἤρχετο ἐπὶ μεσοβασιλείας τίς οἶδε ποῦ θὰ τὸν ἀνεβίβαζε τοῦ λαοῦ ἡ εὔνοια, ἕνεκα τῆς ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους Ἕλληνας σωματικῆς ὑπεροχῆς του... Ἀλλὰ καὶ τόρα ἐλθὼν δὲν εὑρίσκει ἐντελῶς ἀποκεκλεισμένον τὸ στάδιον· ἤδη δύναται νὰ θεωρηθῇ μέγας κομματάρχης, τοῦτο δ' ἐννοήσαντες καὶ οἱ πολιτευταί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, φιλοφρονέστατα τὸν περιποιοῦνται... Ἀλλ' ἐνῷ ἐξ ἑνὸς ἐπανεφέραμεν τὴν ἀρχαίαν εὔκλειαν, μετὰ πυρετώδους δραστηριότητος παρακολουθοῦμεν καὶ τὴν σύγχρονον εὐρωπαϊκὴν ἀνάπτυξιν.

Οἱ σιδηρόδρομοι διασχίζουσι τὰς πεδιάδας μας πτοοῦντες τοὺς κορυδαλλοὺς

καὶ τοὺς πυργίτας· ἤδη δύνασαι νὰ ταξειδεύσῃς ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρις Ἐλευσῖνος, ἐπίσης δὲ ἀπὸ Βώλου μέχρι Τρικκάλων, ἀναπαυόμενος ὥρας τινὰς εἰς Βελεστῖνον.

Ἐντὸς ὀλίγου τὸ ἐν Πειραιεῖ θέατρον, ἐκδικούμενον τοὺς ἀρχαίους πυγενταὶ φιλομούσους, διὰ τῶν λιγυρῶν φθόγγων τοῦ καὶ τῆς θείας ἀπαγγελίας του θὰ ἀνασύρῃ λιποθύμους ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ τὰς Σειρῆνας αὐτάς . . . ἤδη ἐρρίφθη ὁ ἐνεπίγραφος θεμέλιος λίθος τραπέντων ἐπὶ τῇ πτώσει του εἰς φυγὴν τῶν ἐπὶ τόπου συζητούντων ἀρχαιολόγων.

Τὸ εἰς ἀνησυχίας ἐμβαλὸν ἡμᾶς σκέλος, τὸ ὑπὸ κυνῶν παρὰ τοὺς Ἀσωμάτους ἀνευρεθέν, καὶ ὡς τὸ πάσχον σκέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμῶν ἐκλησθέν, ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο προϊὸν ἀνατομικῆς ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» ἐγχειρίσεως.

Ἐνῷ δ' ἐξ ἑνὸς παρασκευαζόμεθα εἰς φονικοὺς ἀγῶνας διαπράξαντες τὰ Τραχωνικά, καθ' ἃ ὑπὸ τοὺς πόδας, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς ὀδόντας τῶν εἰς τὸν ἦχον τῆς πολεμικῆς σάλπιγγος προσδραμόντων, εὗρον οἰκτρὸν θάνατον ἀπειροπληθῆ ἀχλάδια, ἀμύγδαλα, σῦκα—τὰ πρῶιμα — καὶ ῥεβίνθια—τὰ ὄψιμα —, ἐξ ἑτέρου εἴμεθα τόσον φιλεύσπλαγχνοι, ὥστε καὶ αὐτὰς τὰς ὀρφανὰς νήσσας διὰ τῆς ἀστυνομίας ἀποστέλλομεν εἰς τὸ νηπιακὸν ὀρφανοτροφεῖον ἀποσπῶντες αὐτὰς ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀπανθρώπων λαχειοπαικτῶν! . .

Καὶ ἡ δημοτικὴ δὲ κακοδιοίκησις θέλει βελτιωθῇ, ἀποφασίσαντος κατ' αὐτάς, μετὰ πολλὰς συζητήσεις, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νὰ ἀποσταλῇ δημοτικοῖς ἀναλώμασιν εἰς τὴν Ἑσπερίαν νέος τις, ὅπως σπουδάσῃ τὴν . . . γεωπονίαν!

Πάντα τὰ ἐπιπροσθοῦντα εἰς τὴν γενικὴν ταύτην καὶ ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν ἀποκόπτομεν· διὰ τοῦτο πίπτουσι κατ' αὐτὰς ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ δημίου αἱ νοσοῦσαι κεφαλαὶ τῶν 12 κακούργων! καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι πλεῖστοι ὅσοι εἶναι καταδεδικασμένοι εἰς θάνατον, ἀλλ' μόνον τῶν ὀλίγων τούτων τὴν κεφαλὴν ἀποκόπτει ἡ καταδίκη, δωρηθείσης τῆς ζωῆς εἰς τοὺς λοιπούς, συνέπειᾳ εἰλικρινῶν καὶ ἀμερολήπτων ἐκθέσεων τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν. . . Οἱ εἰς σφαγὴν συρόμενοι καταδίκοι ἐπικαλοῦνται τὸ ἔλεος ὑποσχόμενοι μετάνοιαν, ἀλλ' ἡ μάχαιρα πίπτει, ἡ δὲ κοπεῖσα κεφαλὴ οὔτε λέξεις πλέον οὔτε ἰδέας ἔχει . . .

Καὶ ταῦτα μέν, ὡς εἰπεῖν, εἶναι τὰ τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας· ἀλλὰ μεγάλα θεάματα καὶ ἀκούσματα προοιωνίζουσιν ἡμῖν αἱ δίκαι τοῦ Δημάρχου μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ 12 ὑπαλλήλων, τῶν συνδικατιστῶν, καὶ ἡ ἀπροσδόκητος Τυπαλδική, ἐν ᾗ κατ' ἐξαίρεσιν, καθὰ ὁ ἴδιος λέγει, θὰ ὑπάρχει καὶ «χορὸς καὶ ἆσμα»... Ἤδη οἱ στενογράφοι ὀξύνουσι τὰ μολυβδοκόνδυλά των.

...Ἀὲν σὲ φοβούμεθα χολέρα μὲ τὰ ζωύφια σου καὶ τὰ κρόσματά σου... μεῖνε εἰς τὴν Ἑσπερίαν, ἡμεῖς—ὅπως μὴ καὶ κατὰ τοῦτο ὑστερήσωμεν τῆς Δύσεως — ἀρκούμεθα εἰς τὸν τύφον μας, οὗτινος τὴν ἔλευσιν προπαρασκευάζομεν διὰ τῆς ἐκ νέου συγκεντρώσεως στρατευμάτων, ἅτινα θὰ στρατωνισθῶσιν εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ παραπήγματα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Αἱ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀρξάμεναι ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσι πλεῖστα καὶ καλὰ εἰς φῶς φέρουσαι. Ὁ διευθύνων αὐτὰς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίας τηλεγραφεῖ ἐκεῖθεν, ὅτι πρότινων ἡμερῶν σπουδαιότατα εὑρήματα ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, συνιστάμενα εἰς ἀγάλματα Λαπίθων καὶ Νίκης καλῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης. Ὁ αὐτὸς τηλεγραφεῖ ἐκ Ναυπλίου καὶ τὴν εὕρεσιν δύο ἀγαλμάτων Ἀπόλλωνος. Ἀναμένομεν λεπτομερεστέρας πληροφορίας, ὅπως μεταδώσωμεν αὐτὰς τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν.

Τοσοῦτος εἶναι ὁ ἀνὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ ἰδίᾳ ἐν τοῖς πέριξ τῆς πόλεως ἡμῶν ὑπόγειος ἀρχαιολογικὸς πλοῦτος, ὥστε ὅπου καὶ ἂν ἀνασκάπτηται τὸ ἔδαφος εἴτε πρὸς οἰκίας οἰκοδομήν, εἴτε καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων, εὑρίσκονται πάντοτε τεμάχια ἀγάλματος ἢ ἄγαλμα, ἢ βάσεις ἀρχαίου οἰκοδομήματος. Οὕτω ἀνεγειρομένης μὲν οἰκίας τινὸς παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας εὑρέθησαν 18 στῆλαι ἐνεπίγραφοι, ἐπιδιορθουμένης δὲ ὁδοῦ τινος παρὰ τὸ Γουδὶ ὑπὸ στρατιωτῶν τοῦ μηχανικοῦ εὑρέθησαν διάφοροι ἀρχαιότητες· ὡς δὲ πάντοτε σχεδὸν συμβαίνει ἀρχαιοκάπηλός τις ἐπρόφθασε καὶ ἔλαβε δύο ἀγάλματα, καλῆς, ὡς λέγεται, ἐποχῆς, τὸ ἓν πήλινον καὶ τὸ ἕτερον μαρμάρινον· εὐτυχῶς προλαβοῦσα ἡ ἀστυνομία κατέσχεν αὐτὰ εἰς χεῖράς των.

Πρὸ ἐτῶν Ἱσπανός τις, ὁ κ. Σατορνῖνος, περιηγούμενος τὴν χώραν ἡμῶν ἀνεῦρε παρὰ τὸ χωρίον Μαμουσιά, παρὰ τὰ Καλάβρυτα, ἐρείπια ἀρχαίου θεάτρου· ἔκτοτε παρῆλθε πολὺς χρόνος, ἀλλ' οὐδὲν ἠκούσθη νὰ ἔπραξεν ἐκεῖ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία. Νομίζομεν, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ πέμψῃ ἕνα τῶν ἐφόρων αὐτῆς ἐκεῖσε, ὅπως ἴδῃ ἂν ἀνασκαπτομένου τοῦ χώρου ἠδύνατό τι νὰ εὑρεθῇ ἄξιον λόγου.

Ὁ κ. Σχλίεμαν ἀνεχώρησεν εἰς Ἑσπερίαν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐν Τίρυνθι παρ' αὐτοῦ γενομένων ἀνασκαφῶν συγγράμματός του· καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἡ ἔκδοσις θέλει γείνει ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος, ἰδίᾳ δὲ αἱ ἀγγλικαὶ καὶ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, λίαν εὔφημον περὶ τοῦ ἐξελληνισθέντος πλέον τούτου ἀρχαιολόγου, λόγον ποιοῦνται.

Νέου ἑλλην. λυκείου ἡ σύστασις προαγγέλλεται ὑπὸ τῶν κκ. Π. Κουτούζη καὶ Δ. Παπαγεωργίου. Ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους προαγομένη ὁσημέραι εἰς πληθυσμὸν καὶ εἰς ἀξίωμα ἔχει ἀνάγκην τῷ ὄντι ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ πλειοτέρων καὶ τελειοτέρων τῶν ὑπαρχόντων. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία προέλαβε καὶ ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε καρκινοβατοῦσαν ἐνέργειαν τῶν κυβερνήσεων. Πλεῖσται βελτιώσεις ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπικρατήσασαι παρ' ἡμῖν ὀφείλονται εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν διδακτικὴν εὐσυνειδησίαν ἰδιωτῶν. Οἱ συνιστῶντες τὸ σήμερον ἀγγελλόμενον λύκειον εὐτυχῶς εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μετέσχον καὶ συνέπραξαν ἐν τῇ μεταρρυθμιστικῇ ταύτῃ τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως πορίᾳ, ἧς ἀφετηρία ὑπῆρξεν ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων σύλλογος.

Ὁ ἐπὶ ἓν ἔτος σχεδὸν ἐνταῦθα παραμείνας, δαπάναις τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, κάλλιστος νέος καὶ λίαν ἐντριβὴς περὶ τὴν ἐπιγραφικὴν κ. Φρ. Ἀλβεχέρ, μετέβη πρότινος χρόνου εἰς Ἡράκλειον πρὸς περισυναγωγὴν τῶν μήπω ἐκδοθεισῶν εἰσέτι ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν Κρήτης καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν περὶ τῆς ἀρχαιολογίας τῆς νήσου ταύτης γραφέντων παρὰ τοῦ Γερμανοῦ Hoeck καὶ τοῦ Γάλλου Perrot.

Τὴν 15 Αὐγούστου συνέρχεται ἐν Ὀδησσῷ εἰς ἕκτην σύνοδον τὸ *Ρωσσικὸν ἀρχαιολογικὸν συνέδριον*. Ἐκ τῶν ἡμετέρων προσεκλήθησαν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κκ. Στέφ. Κουμανούδης καὶ Κ. Παπαρρηγόπουλος καὶ ὁ ὑφηγητὴς κ. Σπ. Λάμπρος, ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ ὁ κ. Μ. Γεδεών, ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος καὶ ἡ ἑταιρία τῶν Μεσαιωνικῶν σπουδῶν. Ἐλπίζομεν, ὅτι χάρις εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ φίλον καὶ συνεργάτην ἡμῶν κ. Βεργωτήν, θέλομεν δυνηθῆ νὰ ἔχωμεν ἐνημέρους τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τούτου τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Καίτοι οὐδεμίαν ἰδίαν εὐχαρίστησιν αἰσθανόμεθα βλέποντες αὐξάνοντα τὸν κατάλογον τῶν παρ' ἡμῖν ποιητῶν, ἐν τούτοις μετὰ χαρᾶς ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ περὶ τὴν νέαν ἡμῶν φιλολογίαν ἐντριβὴς κ. Miller παρέθηκεν ἐν τινι τῶν τελευταίων ἀριθμῶν τοῦ Journal des Savants τῶν Παρισίων, ποίημα τῆς δεκαεπταετίδος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κ. Β. Η. Εὐαγγελινίδου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἷς ἐν ἄνθος», εὔφημον περὶ αὐτῆς ποιησάμενος λόγον.

Γνωστόν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν νὰ ἀντιπροσωπευθῇ κατὰ τὸν περίπλουν τοῦ «Μιαούλη» παρὰ τοῦ κ. Γ. Μαζαράκη, ὅστις πολλὰ καὶ καλὰ συνέλεξε διὰ τὸ Μουσεῖον αὐτῆς ἱστορικὰ κειμήλια. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ αὐτός, παρέλαβε παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς κ. Ι. Δημητρίου, τοῦ γενναίου δωρητοῦ τῆς καλλίστης αἰγυπτιακῆς συλλογῆς τοῦ Μουσείου ἡμῶν, σπάθην καὶ καρυοφύλλιον ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀνήκοντα εἰς τὸν Ἀλῆ Τεπελενλῆ. Τὸ γνήσιον τῶν κειμηλίων τούτων ἐπιμαρτυροῦσιν αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Περραιβοῦ, τοῦ Γκούρα, τοῦ Δυοβουνιώτου καὶ τοῦ Λοιδωρίκη. Ὁ αὐτὸς ἐδώρησεν εἰς τὸ ἐνταῦθα νομισματικὸν μουσεῖον, ἀττικὸν νόμισμα, μεγάλης, ὡς λέγεται, ἀξίας.

Πολλάκις καὶ μέχρι κόρου μάλιστα ἐπανελήφθη, ὅτι ἂν ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἢ τῇ ἱστορίᾳ ἐποιήσαμέν τινας προόδους, πρὸς τὰς θετικὰς ὅμως ἐπιστήμας ἐδείχθημεν ἀπροσφυεῖς ὅλως καὶ ἰδιῶται. Τοῦτο εἶνε

ἐν μέρει ἀληθὲς πλὴν δικαιολογεῖται ἐκ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τῶν μέσων, δι' ὧν δύναται νὰ προβῇ τις παρ' ἡμῖν εἰς ἀνακαλύψεις ἢ εἰς τελειοποιήσεις περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιστημῶν. Ἀπόδειξις δὲ τρανὴ τούτου, ὅτι ὅπου οἱ Ἕλληνες εὑρέθησαν ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ καὶ εὗρον ἀφθονώτερα τὰ μέσα ἐκεῖ καὶ οὐ μόνον διεκρίθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς εὑρεῖς ἀνακαλύψεις περὶ τὴν ἐπιστήμην προέβησαν. Τοιαῦτα τὰ ἔργα τῶν ἐν Γαλλίᾳ τοσοῦτον διαπρεπῆ θέσιν κατεχόντων τριῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν, τῶν κκ. Μεταξᾶ, Δαμασκηνοῦ καὶ Πανᾶ, αἱ εὑρεῖαι περὶ τὰ ἀνώτερα μαθηματικὰ μελέται, τοῦ ἀτυχῶς διὰ τὴν ἐπιστήμην θανόντος Νικολαΐδου, αἱ τῶν ἐν Παρισίοις Κλωνὸς καὶ Κυπαρίσσου Στεφάνου καὶ αὐτὴ εἰσέτι ἡ διαρκὴς μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπιτυχία τῶν ἐξερχομένων τῆς μεγάλης τῶν Παρισίων ἐπιστημονικῆς Σχολῆς τῆς École Centrale. Σήμερον εὐτυχῶς ἔχομεν ἕτερον παράδειγμα νὰ προσαγάγωμεν τὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Γεωργίου Γαζέπη, ἐκ Χαλκίδος, βοηθοῦ τοῦ κ. Πανᾶ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῶν Παρισίων Hôtel Dieu. Ὁ νέος οὗτος ἐπιστήμων, ἀπὸ πολλοῦ τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα σπουδάζων, ἐφεῦρε κατά τινα ἰατρικὴν ἐφημερίδα τῶν Παρισίων, τὴν «Union Médicale», χρησιμώτατον ἐργαλεῖόν πρὸς ἐξετασιν τοῦ ὀφθαλμικοῦ χώρου καὶ τῶν χρωμάτων. Τοιαῦτα ἐργαλεῖα ὑπῆρχον καὶ πρότερον, πλὴν ἡ χρῆσις αὐτῶν ἦτο ἀδύνατος ἐκτὸς τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἑπομένως ἥκιστα πρακτική, ἐνῷ τὸ τοῦ κ. Γαζέπη εἶναι τοσοῦτον μικρόν, ὥστε δύναται νὰ τεθῇ ἐν ἐργαλειοθήκῃ. Βεβαίως ἡ κατασκευὴ αὐτῆ ἑνὸς ἐργαλείου δὲν δύναται ν' ἀποκληθῇ ἀνακάλυψις, δεικνύει ὅμως λίαν ἐναργῶς τὴν Ἑλληνικὴν εὐφυΐαν καταλλήλως προσφερομένην εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιστημῶν.

ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ

[Τῷ κ. Ἰ. Σακκελίωνι].

Ἀφοῦ τριακοντάκις μέχρι τοῦδε ἠυτύχησα νὰ γελάσω ἀναγινώσκων τριάκοντα ὅλας ὑποθέσεις περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ὀνόματος τῆς ἐν τῇ Ἑρμαϊκῇ ὁδῷ Καπνικαρέας (;), ὑπέθετον—ἰδὼν ὅτι ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἐφημερίδι «Στοᾷ» πρόκειται νὰ δημοσιευθῇ ἐπὶ τούτῳ διατριβὴ τοῦ ἐγνωσμένης παιδείας κ. Ἰ. Σακκελίωνος—ὑπέθετον, ὅτι δὲν θὰ γελάσω καὶ τὴν τριακοστὴν πρώτην. Ἀλλ' ἠπατήθην.

Κωμικὸν μὲν ἴσως εἶναι νὰ ὑποστηρίξῃ τις τὰς ἀξιώσεις τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χθεσινῆς χρυσῆς καὶ διγλώσσου ἐπιγραφῆς, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐκτίσθη ὑπὸ τῆς Εὐδοκίας τῷ 418 ἀκριβῶς (οὔτε 417 οὔτε 419), τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι κατὰ Ἀθηναϊκὴν παράδοσιν—καὶ ἂν ὑπάρχει μία παράδοσις εἶναι αὕτη—ἡ ἐν λόγῳ ἐκκλησία εἶναι «μία ἀπ' τῆς δώδεκα».

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἤδη περὶ τούτου. Διατί ὅμως, κύριε Σακκελίων, νὰ ἀφυπνήσητε τὸν λησμονηθέντα *Καπνικὸν* φόρον, εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ἡ φορολογομανία μας πιθανῶν νὰ τὴν ἐνθυμηθῇ.

Διατί νὰ μᾶς παρατάξητε *Βεστιαρίους*, *Σπαθαρίους*, *Δρουγγαρίους*, *Ἱεραχαρίους*, *Νοταρίους*, *Κομμερκιαρίους* καὶ δὴ καὶ *Τζαγγαρίους* ὅπως δημιουργηθῇ καὶ ὁ ὑμέτερος *Καπνικάριος* ὁ ὑποτιθέμενος εὐσεβὴς κτήτωρ τῆς *Καπνικαρέας*;

(Ἐν παρόδῳ εἰρήσθω ὅτι ἐὰν ὁ μακαρίτης Καπνικάριος ἔκτιζε τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴ τότε θὰ ὠνομάζετο τοῦ *Καπνικάρη* ἢ *Καπνικαροῦ* ἢ *Καπνικαριώτισσα* καὶ οὐδέποτε *Καπνικαρέα*, τῆς καταλήξεως *έα* ἄλλο σημαινούσης ἐν τῇ πολυτίμῳ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν Ἀθηναϊκῇ διαλέκτῳ).

Διατί ἐπὶ τῆς διγλώσσου ἀγυρτικῆς ἐπιγραφῆς, καθ' ἣς δικαίως καταφέρεσθε, στηριζόμενος, παραδέχεσθε ὡς ὄνομα τῆς ἐκκλησίας τὸ *Καπνικαρέα* ἐνῷ αὕτη δὲν λέγεται οὕτω;

Δυσκολώτατον, τῇ ἀληθείᾳ εἶναι νὰ γράφῃ τις περὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν πραγμάτων . . . Μὴ ἀκούετε τί γράφουσιν οἱ γνωρίζοντες ὅτι οὐδεὶς θὰ τοὺς διαψεύσῃ, οὔτε τί λέγουσιν οἱ γνωρίζοντες ὅτι οὐδεὶς θὰ τοὺς ἀντικρούσῃ. Μετὰ τὴν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν πανωλεθρίαν καθ' ἣν καὶ τὰ χειρόγραφα, καὶ τὰ βιβλία, καὶ τὰ κτίρια καὶ οἱ Ἀθηναῖοι σχεδὸν κατεστράφησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν, οὐδὲν πλέον ἔμεινε, πλὴν ἐγγράφων τινῶν τίς οἶδε εἰς τὸ βάθος ποίας *σεντούκας* σημομένων, καὶ ὀλίγων παραδόσεων αἵτινες διεσώθησαν παρὰ ταῖς περισωθεῖσαι καθαραῖς καὶ τῆς ἀνεπτυγμένης τάξεως — τὸ πολὺ 10! — Ἀθηναϊκαῖς οἰκογενείαις καὶ ὀλίγαι μὲν ἀληθῶς εἶναι αἱ παραδόσεις, ἀλλ' ἀρκοῦσαι νὰ διαψεύσωσι πάντα λέγοντα *ὅ,τι τοῦ καπνίσῃ*.

Ἡ *Καπνικαρέα* σας λοιπὸν (ἤτις ἐλέγετο καὶ «Παναγία τῆς Βασιλοπούλας» διὰ τὸν ἄνω ἐκτεθέντα λόγον, καὶ «Παναγία τοῦ Πρέντζα» διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προσθήκην τῆς κατὰ τὴν βορινὴν πλευρὰν Ἁγίας Βαρβάρας) ἐλέγετο ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων

Παναγία ἡ Χρυσοκαμουκαριώτισσα

καὶ ἁπλῶς *Καμουκαριώτισσα*, καὶ κοινῶς *Καμουκαρέα* καὶ *Καμκαρέα* οὐδέποτε ὅμως *Καπνικαρέα*! ὅπερ ὄνομα εἶναι βεβαίως δημιούργημα τῶν ἀγνοούντων τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπικαλουμένων τὴν μεσολάβησιν τοῦ *καπνοῦ* ὥστινος ἀπὸ μηχανῆς θεότητος.

Τί σημαίνει λοιπὸν Καμουκαρέα ἢ Καμκαρέα καὶ οὐχὶ τί σημαίνει Καπνικαρέα —ὅπερ δὲν σημαίνει τίποτε—ἀναμένομεν νὰ μᾶς εἰπῆτε Κύριε Σακκελίων.

Ἡμεῖς τὸ γνωρίζομεν.

Ἔρρωσθε. *Ἀττικός*.

Υ. Γ. Ὅταν μᾶς εἰπῆτε πόθεν τὸ ὄνομα τῆς ἐκκλησίας Καμκαρέα θὰ σᾶς εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς, περὶ κεκρυμμένων τινῶν ἐπιγραφῶν της περὶ τοῦ ἀρχαίου περιβόλου της, περὶ τῆς μεγάλης κρήνης της, περὶ τῶν κελλίων της, περὶ τῆς ἐν γένει πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καταστάσεώς της καὶ περὶ μιᾶς ἐξόχου καὶ *πολυτίμου* εἰκόνος τῆς Παναγίας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΟΥΛΙΟΥ 1. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ. — Οὗτοι ἦσαν ἀδελφοὶ ἐκ Ῥώμης χριστιανοὶ ἰατροὶ ἄνευ ἀργυρίου τὰς ἑαυτῶν ἰάσεις παρέχοντες, ἐξ οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχον Ἀνάργυροι. Ἐτελεύτησαν μαρτυρικῶς λιθοβοληθέντες τῷ 284.

Σημειωτέον ὅτι ἔχομεν τρεῖς ξυνωρίδας ἀδελφῶν καὶ ἰατρῶν ἀναργύρων τὸ αὐτὸ ὄνομα φερόντων.

1. Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς υἱοὶ τῆς χριστιανῆς Θεοδότης ἑορτάζοντες Νοεμβρίου 1.

2. Κοσμᾶς καὶ Δάμιανὸς οἱ ἐκ Ῥώμης, οἵτινες ἑορτάζουσι σήμερον Ἰουλίου 1. καὶ

3. Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς μετὰ τριῶν ἑτέρων ἀδελφῶν Λέοντος, Ἀνθίμου καὶ Εὐτροπίου ὧν ἡ μνήμη Ὀκτωβρίου 17.

Οἱ Βυζαντινοὶ ἁγιογράφοι πρὸς παράστασιν τῶν ὁμωνύμων πλὴν διαφόρων τούτων ἁγίων, μετεχειρίζοντο ἴδιον χαρακτῆρα τοῦ προσώπου καὶ ἴδια σηματικὰ σύμβολα ἅτινα δύναταί τις νὰ ἴδῃ ἐν τῇ Ἐν Σαλαμῖνι Μονῇ τῆς Φανερωμένης, τῇ γραφείσῃ ὑπὸ τοῦ περιφήμου Γεωργίου Μάρκου τοῦ ἐκ πόλεως Ἄργους τῷ 1735.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 1 Ἰουλίου 1824. Ὁ ὑπὸ τὸν Μιαούλην στόλος ἀποπλέει ἐξ Ὕδρας πρὸς βοήθειαν τῶν καταστρεφομένων Ψαρῶν.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ ἐφεδρεία καλεῖται ὁριστικῶς ὑπὸ τὰ ὅπλα τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον μῆνα. — Μετέβη εἰς Χαλκίδα ὁ διευθυντὴς τῶν ἔργων τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου κ. Κάουζερ, ἵνα μελετήσῃ τὰ τῆς εὐρύνασεως τοῦ Πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου, ἥτις ἀνατεθήσεται τῷ στρατηγῷ Τόρρ. — Περατωθείσης τῆς ἐπιχωματώσεως τοῦ μεταξὺ Ἐλευσῖνος καὶ Μεγάρων τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πατρῶν, ἤρξατο ἡ τοποθέτησις τῶν τροχιῶν. — Τὸ συμβούλιον τῶν πλημελειοδικῶν παρέπεμψε διὰ βουλεύματος αὐτοῦ τὸν δικηγόρον κ. Τυπάλδον, ἵνα δικασθῇ εἰς τὸ κακουργοδικεῖον διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα κατὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις κατεδίωξε τὰ μέλη τοῦ χρηματιστικοῦ Συνδικάτου. — Ὑπεγράφη ἡ περὶ πυρείων σύμβασις μεταξὺ τοῦ ἐν Βενετίᾳ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Τυπάλδου Φορέστη καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος πυρείων κ. Βασκέρα. — Ἐδημοσιεύθη Β. διάταγμα ὁρίζον τὰς ἐξετάσεις τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου. — Ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, ἡ ἔγκρισις τῆς προσωρινῆς χρήσεως τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρις Ἐλευσῖνος τμήματος. — Γνωμοδοτήσει τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἀπεφασίσθη ἵνα μὴ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὸ Κράτος ράκη, φορίματα ρυπαρὰ καὶ μεταχειρισμένα καὶ ἐν γένει ἐμπορεύματα δυνάμενα νὰ μολυνθῶσιν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν ἐπέτρεψεν ὅπως τεθῶσιν ἐν Κερκύρᾳ ὑπὸ κάθαρσιν αἱ ἐξ Ἰταλίας προελεύσεις. — Διετάχθη ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἡ ἐν Κέρκυρᾳ ἀπολύμανσις τῶν φακέλων τῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς Ἑσπερίας διὰ Βρινδισίου. — Νομοσχέδιον, ἐπιβάλλον φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, προπαρασκευάζεται, ὡς λέγεται, πρὸς εἰσαγωγὴν ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς Βουλῆς. — Ἐν Ἄνδρῳ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐνέσκηψε θύελλα βιαία μετὰ κεραυνῶν καὶ χαλάζης, οἷαν δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ γεροντότεροι τῶν κατοίκων τῆς νήσου. — Ἐξετέθη εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἐρυμάνθου εἰς θέσιν Σύντζα. — Ἐγέ-

νετο ἐν Πειραιεῖ ἡ τελετὴ τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ἀνεγειρομένου νέου θεάτρου.— Τὸ Ῥάλλειον χιλιόδραχμον βραβεῖον ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ἀπενεμήθη εἰς τὴν ἐκ Σερρῶν δεσποινίδα Ἄννην Τριανταφυλλίδου — Ἐν Βαρκελόνῃ καὶ ἐν Βαλεντίᾳ τῆς Ἱσπανίας ἐγένοντο κρούσματα χολέρας.— Τὸ Ἰατροσυνέδριον ἐπέβαλε πενθήμερον ἐπιτηρητικὴν κάθαρσιν εἰς ὅλας τὰς ἐκ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου προελεύσεις, ἐξαιρέσει τῶν ἐκ Σικελίας, Σαρδηνίας καὶ τῶν παρακειμένων νήσων, διότι αὗται δὲν δέχονται τὰς ἐκ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου προελεύσεις, πρὶν ὑποβληθῶσιν αὗται εἰς δεκαήμερον ἐπιτηρητικὴν κάθαρσιν ἔν τινι λοιμοκαθαρτηρίῳ ἢ λιμένι τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως.— Ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν, ὅτι καὶ εἰς Σαλοῦτον τῆς Ἰταλίας ἐγένοντο κρούσματα χολέρας.— Ἐν Κερκύρᾳ ἡ ἐπιτηρητικὴ κάθαρσις τελεῖται νῦν ἐν τῷ γνωστῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ. Διετάχθη δὲ ἡ κατασκευὴ καὶ ξυλίνων παραπηγμάτων εἰς ἄλλην θέσιν, εἰς βίδο.— Ἐπερατώθησαν αἱ τε γραπταὶ καὶ αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς τηλεγραφικῆς σχολῆς.— Ἡ ἐν Ζακύνθῳ καταπλεύσασα μοῖρα τοῦ ἰταλικοῦ στόλου, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ναυαρχίδος «Ρώμης», μὲ πλήρωμα 500 ἀνδρῶν καὶ 9 πυροβόλα τῆς «Μαρίας Μοίας» μὲ πλήρωμα 350 ἀνδρῶν καὶ 8 πυροβόλα καὶ τοῦ προσκόπου «Αὐγουστίνου Μπαρμπαρήγου», μὲ πλήρωμα 120 ἀνδρῶν καὶ μὲ 4 πυροβόλα.— Καταρτισθὲν ἤδη ἤρξατο νὰ λειτουργῇ καὶ τὸ τηλεγραφεῖον Δήλου, ἔνθα τὸ λοιμοκαθαρτήριον διὰ τὰς ἕνεκα τῆς χολέρας προελεύσεις.— Οὐδὲν κρούσμα χολέρας νεώτερον ἐγένετο ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐν Τουλῶνι δὲ καὶ Μασσαλίᾳ ἡ αὐτὴ περίπου θνησιμότης. Ἡ χολέρα ἀνεφάνη καὶ εἰς Αἶξ τῆς Γαλλίας.—Τὸ περὶ τῶν συνδικατιστῶν παραπεμπτικὸν βούλευμα ἐπεκυρώθη καὶ ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Μηνολόγῳ. Εἶχε προηγουμένως τὸ λατινικὸν ὄνομα Quirinalis ἀλλὰ κατὰ διάταγμα τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου ἐπωνομάσθη Ἰούλιος πρὸς τιμὴν τοῦ ἀναμορφωτοῦ καὶ εἰσηγητοῦ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ὅστις ἐγεννήθη τὴν 12 τοῦ μηνὸς τούτου. Εἶναι περιττὸν νομίζομεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἰουλιανὴ λεγομένη ἐποχὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 46 π. Χ. ἔτους ἀπὸ 1930 ἐτῶν. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἐπωνυμασίαν τοῦ μηνὸς ἔχομεν μίαν μεγάλην καὶ δικαιοτάτην ἀντίρρησιν. Ἡμεῖς δὲν ἀκολουθοῦμεν τὸ Ἰουλιανὸν ἀλλὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἀπὸ τριῶν αἰώνων (1582 μ. Χ.) ὥστε ἔπρεπε νὰ μὴ παραδεχθῶμεν οὐδὲ τὸν Ἰούλιον ἀλλὰ τιμῶντες καὶ ἡμεῖς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἡμερολογίου μας νὰ ἐπωνομάσωμεν τὸν μῆνα πρὸς τιμήν του Γρηγόριον... Ἡ συνήθεια ὅμως νικᾷ τὸ δίκαιον κατὰ τοὺς νομοθέτας καὶ θὰ ἦτο πολὺ παράδοξον ἂν ἀντὶ τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας τῆς «Ἑβδομάδος» ἔβλεπον οἱ ἀναγνῶσταί της: Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Γρηγορίου 1884.

Ἀναργύρῳ. Καίτοι τοσαῦτα γράφονται πειστικώτατα εἰς τὸ σημερινὸν Ἡμερολόγιον ἡμεῖς ἐν τούτοις ἀμφιβάλλομεν ἂν ὁ Κοσμᾶς καὶ ὁ Δαμιανὸς ἦσαν ἰατροί. Ἡμεῖς τοὺς πιστεύομεν μᾶλλον ποιητὰς ἢ τοὐλάχιστον... δημοσιογράφους.

Λογίῳ. Ὀγκωδέστατον σύγγραμμα δύναται νὰ γραφῇ περὶ τῶν τίτλων τῶν βυζαντίνων καὶ τὸ περὶ Βασιλεοπάτορος κεφάλαιον, ἔσεται ἀναντιρρήτως ἐν τῶν ἀστειοτέρων. Λέων ὁ διάκονος ἀναφέρει ὡς ἑξῆς ἀρχὴν τοῦ τίτλου τούτου. «Ὁ βασιλεὺς Λέων ὁ Βασιλείου, τῷ πρὸς Ζωὴν φίλτρῳ νενικώμενος τιμᾷ τὸν ταύτης πατέρα Στυλιανὸν τὸν Ζαουτζᾶν, Βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ἀξίωμα καινουργήσας.» φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ προηγουμένως οἱ βασιλεῖς τοῦ Βυζαντίου ἔδιδον τὸν τίτλον πατρός τινων καὶ εἰς ἄλλους καὶ μάλιστα εἰς εὐνούχους... Νικήφορος ὁ Κάλλιστος μαθὼν ὅτι ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦτον παρὰ τοῦ Ἀρκαδίου ὁ διαδόχητος εὐνοῦχος Εὐτρόπιος ἔγραψε περὶ τούτου ὅτι «εἰς τοσοῦτον ἦρθη δόξης, ὡς καὶ πατὴρ τοῦ Κρατοῦντος ἀναγραφῆναι ὁ... μηδὲ τὸν τυχόντα παῖδα φῦσαι δυνάμενος».

Περιέργῳ. Αὔριον (14 Ἰουλίου ν.) ἑορταθήσεται ὡς συνήθως καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν ἡ ἐπέτειος τῆς πτώσεως τῆς Βαστίλλης δι' ἧς ἐπεσφραγίσθη τὸ μέγιστον ἱστορικὸν γεγονὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις. Πέρυσιν ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάλματος τῆς Δημοκρατίας, ἤδη οἱ Γάλλοι ἀναμένουσι νὰ παρέλθῃ μία πενταετία, ἵνα ἑορτάσωσιν ὅσον οἷόν τε μεγαλοπρεπῶς τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἐνδόξου ἐθνικῆς των ἑορτῆς.

Γκιώνη. Ἔχεται δίκαιον. Σᾶς ἠδίκησαν καὶ οἱ δύο συνεργάται τῆς «Ἑβδομάδος». Ἴσως ἐδωροδοκήθησαν. Ἀνέγνωμεν τὸν Εὐστάθιον καὶ ἴδωμεν τὰ περὶ ὑμῶν. Σᾶς ἀναγγέλλομεν δὲ ὅτι εἶσθε καὶ ὁμηρικὸς ἥρως διότι ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (Ε' στ. 66) ἀπαντᾷ τὸ ἀρχαῖόν σας ὄνομα Σκώψ. Ἀλλ' ἡ κακὴ συνήθεια τὴν ὁποίαν ἔχετε νὰ σκώπτητε αἰωνίως τὰ πάντα, τοὺς παρύξυνε καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ γίνωσι Κουκκολόγοι μὲν πρὸς χάριν τῶν ἀντιπάλων σας, κακολόγοι δὲ πρὸς βλάβην τῆς ἐνδόξου καταγωγῆς σας.

Ἀθηναίῳ. Μὴν κρίνετε ποτὲ ἐκ τῶν ὀνομάτων ὁ Κάσσιος Λογγῖνος μὲ ὅλον τὸ Ῥωμαϊκόν του ὄνομα ἦτο συμπολίτης μας τοὐναντίον δὲ ὁ σύγχρονός του Ἀθήναιος κατήγετο ἐκ Ναυκράτεως τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Λογγῖνος μάλιστα εἶχε καὶ τὸ ὄνομα Διονύσιος τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι... ὁ ἀνάδοχός του τοὐλάχιστον θὰ ἦτο Ζακύνθιος. Τὴν ἱστορίαν του τὴν γνωρίζετε. Διετέλεσεν ἐπὶ μακρὸν διδάσκαλος καὶ σύμβουλος τῆς βασιλίσσης Ζηνοβίας καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Αὐρηλιανοῦ (275 μ. Χ.). Τὸ «Περὶ ὕψους» εἶνε τὸ μόνον σωζόμενον σύγγραμμά του, διεκρίνετο δὲ διὰ τὴν κριτικήν του δεινότητα καὶ τὸ κατὰ Λογγῖνον κρίνειν ἰσοδυναμεῖ ἔτι τῷ ὀρθῶς κρίνειν. Ὡς πρὸς τὸν Ἀθήναιον πιστεύομεν ὅτι ἀνέγνωστε τοὺς Δειπνοσοφιστάς του. Εἶναι ὁ μόνος ἴσως συγγραφεὺς ὅστις μᾶς μετέδωκε τοσαύτας γνώσεις περὶ τῶν ἀρχαίων· ἀναφέρει 500 ὀνόματα συγγραφέων καὶ 1500 ἀπολεσθέντα συγγράμματα. Ἀλλ' ἀρκεῖ πλέον διότι παρ' ὀλίγον νὰ σᾶς διηγηθῶμεν ὅλην των τὴν ἱστορίαν. Ποῦ μᾶς ἔφερεν ἡ παραδοξότης τῶν ὀνομάτων των!

Ὀφειλέτῃ. Ἡ χθεσινὴ νὺξ ἦτο ἀκριβῶς τὸ μέσον τοῦ ἔτους τούτου· παρῆλθον 183 ἡμέραι καὶ ἀπομένουσιν ἄλλαι τόσαι μέχρι τῆς πρωτοχρονιᾶς καὶ τοῦτο διότι τὸ ἔτος εἶνε βίσεκτον· ἄλλως μέσον τοῦ ἔτους θὰ ἦτο ἡ χθεσινὴ ἡμέρα. Ταῦτα πρὸς γνῶσίν σας καὶ τοῦ... δανειστοῦ σας.

Δανειστῇ. «Εἰς κόρακας ἄγε!» ποσάκις σοὶ ἀπέτεινον τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον οἱ ἀτυχεῖς ὀφειλέται σου. Ἀλλὰ πόθεν ἡ παραγωγὴ αὐτῆς; Ὁ σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους παρ' ᾧ συχνάκις ἀπαντᾷ ἡ φράσις αὕτη δίδει τὴν ἑξῆς: Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Ἀκροπόλεως μέρος, ὑπὸ τὰ τείχη, ὑπῆρχεν εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους φρικτὸν βάραθρον ἐν ᾧ κατεκρήμνιζον τοὺς κακοῦργους. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πλείονες θαμῶνες τοῦ ἀπαισίου ἐκείνου μέρους ἦσαν οἱ κόρακες, ὁ λαὸς ἔστελλεν εἰς αὐτοὺς διότι ὁ διάβολος δὲν εἶχεν ἔτι ἀνακαλυφθῆ. Ταῦτα πρὸς γνῶσίν σας καὶ τοῦ... ὀφειλέτου σας.

Ἰμδ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Δ. Ζ. Πάτρας. Διατριβὴ ἐμβριθεστάτη ἀλλ' οὐχὶ κατάλληλος διὰ τὴν «Ἑβδομάδα». Ἀναμένομεν τὰς παραγγελίας σας. — Ἐ. Γ. Κορώνην. Δὲν ἠὐχαριήσαμεν νὰ τὸ ἀναγνώσωμεν· προσεχῶς. —κ. Ἀ. Χ. Σύρον. Τίνες οἱ Δήμαρχοι καὶ πρόεδροι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου μέχρι σήμερον θὰ σᾶς γράψωμεν προσεχῶς· παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι πρὸ τοῦ νέου δημοτικοῦ νόμου μεγίστης σημασίας ἦτο καὶ ἡ θέσις τοῦ παρέδρου διότι ἐκ τῶν 3 ὑποψηφίων δημάρχων ἐξέλεξεν ἕνα ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἕτεροι δύο — πολλάκις οἱ καλλίτεροι — ἔμενον πάρεδροι. Ὁδὸς Φαβιέρου ὑπάρχει εἶναι δὲ ἡ κοινῶς λεγομένη ὁδὸς Ἀκροπόλεως. Λογοθέτου ὁδός· πρόκειται περὶ μιᾶς ἐκ τῶν 12 μεγάλων Ἀθηναϊκῶν οἰκογενειῶν ἥτις καθ' ὅλην τὴν Τουρκοκρατίαν ἠκμάσεν εἰς ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης ὁ Ἀλέξανδ. Λογοθέτης ἦτο ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς ἐν Ἀθήναις φιλομούσου ἑταιρίας καὶ περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Τῆς ἱστορικῆς ἐρωτήσεως παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπάντησιν ὅπως δημοσιευθῇ. Τὰ λοιπὰ ταχυδρομικῶς.—† Θήρας Ν. Θήραν, Β.Μ. Πύργον, Δ. Π. Κύμην, Α. Ἀ. Μίκονον, Ν. Ἐ. Π. Θήραν, Α. Γ. Ζ. Παξούς, Χ. Σ. Μπ. Παξούς, τὰ ἐλάβομεν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Διὰ τῆς προσθήκης ἢ μεταβολῆς γράμματος ἢ δι' ἀναγραμματισμοῦ νὰ σχηματισθῶσι τὰ ὀνόματα δέκα ἀρχαίων πόλεων, ἐκ τῶν ἑξῆς λέξεων.

Βίας, Βία, Ἔριφος, Πᾶς, Βέρνη, Κροῖσσος, Ἴον, Ἀφή, Λύσσα, Λαῖς.

Τίς πρῶτος παρετήρησε τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ;

Τίς ὁ τελευταῖος χρησμὸς τῆς ἐν Δελφοῖς Πυθίας;

Τίς ἔγραψε τὸν ἑξῆς στίχον;
«Χριστὲ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον ποὺ βρεθήκαμε
ἢ βόηθα γιὰ παράδες ἢ χαθήκαμε».

Ἂν ὁ Περικλῆς τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του κατέθετε μίαν δραχμὴν ἐπὶ τόκῳ 4 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἐπὶ ἀνατοκισμῷ, ὁ νῦν ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν τί θὰ εἰσέπραττε ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τούτου, ὑπὲρ τοῦ δήμου;

Νὰ συμπληρωθῇ τὸ ἑξῆς ἑξάστιχον γνωμικόν, εἰλημμένον ἐκ τῶν ποιήσεων γνωστοτάτου καὶ λίαν ἀγαπητοῦ ποιητοῦ ἡμῶν.

Ἡ γυνή! ἀλλὰ . . . .
εἰς τὰ . . . . της δὲν . . .
. . . . . ἡ προδοσία
ὑπὸ . . . . . ἀπαλόν,
εἰς τὸ . . . . . τὸ . . . .
. . . . . θανάτου . . .

Α Υ Ρ Α
Υ
Ρ
Α

ΓΡΙΦΟΣ

Σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ μαγερειοῦ μὲ πετοῦνε
Καὶ μοναχὰ καθὲ αὐγὴ μὲ ζητοῦνε·
ἐὰν τὸ πρῶτον γράμμα μ' ἀφαιρέσῃς
Νερὸ ἐντός μου καὶ κρασὶ θὰ θέσῃς.

Δὲν ἔχω σῶμα κι' ὅμως ζῶ, πλὴν δι' αὐτὸ μὴ ἀπορῇς,
Μὲ μία λέξι μοναχὴ νὰ με φονεύσῃς εἰμπορεῖς.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τύπου «Κωνσταντινιάς».